

Maleno JA SAM JA

Ins Kroatische übersetzt von mate a. ivandić

Мало ЈА-САМ-ЈА

Ins Serbische übersetzt von Tijana Tropin

KÜÇÜK BEN BENİM

Ins Türkische übersetzt
in den Übersetzungswerkstätten
von Akşit Kültür-Denk- und Literaturhaus

DAS KLEINE

ICH
BIN
ICH

ERZÄHLT VON
MIRA LOBE

GEMALT VON
SUSI WEIGEL

VERLAG
JUNGBRUNNEN
WIEN-MÜNCHEN

Po livadi šarenoj
trčkara životinjica šarena,
između zelenih vlati luta,
između palmi povijuša,
raduje se ptićicama,
veseli se leptirima,
raduje se, jer je sretna.
Kad odjednom ...

Кроз шарену ливаду
у шетњу крене шарена звер,
шета по трави, у хладу,
шета међу кукутама,
радује се птицама,
радује се лептирима,
радује се свему сад.
Али тад ...

Rengârenk çiçekle dolu kırlarda
bir kınalı hayvan geziniyor.
Yeşil otlar arasında,
baldıranların altında dolaşiyor,
kuşların öttüğüne seviniyor,
kelebeklere seviniyor,
sevinebildiğine seviniyor.
Ama sonra ...

Auf der bunten Blumenwiese
geht ein buntes Tier spazieren,
wandert zwischen grünen Halmen,
wandert unter Schierlingspalmen,
freut sich, dass die Vögel singen,
freut sich an den Schmetterlingen,
freut sich, dass sich's freuen kann.
Aber dann ...

Kad odjednom
žabica zelena spokoj joj naruši
pitanjem: „A tko si zapravo ti?“
Životinjica ustukne začuđena
pa se posve iznenađena
zablene žabi u lice.
„Ne znam ni ja.“
Žaba kreketom zapita: „Znači, tako?“
Bezimena životinjica ti si?
Tko ne zna svoje ime,
tko zaboravi tko je,
taj je glup!“
Tup.

Životinjica šarena
ne želi ostati na livadi šarenoj.
Nekoga mora pitati,
netko joj mora reći,
tko ja ona.

Али тад
жаба што гледа туђе ствари
одједном јој мир поквари,
и пита зверку: „А ко си ти?“
Зверчица од чуда седа
и збуњено жабу гледа:
„То не знам ни сам.“
Жаба закрекеће: „Ију?
Безимена звер нам је ту?
Ко не зна како се зове,
ко заборави ко је,
тај је глуп!“
Буп.

Са шарене ливаде
креће шарена звер.
Неког да пита за име своје,
неко треба да јој каже
ко је.

Ama sonra
bir yeşil kurbağa huzurunu bozuyor,
kıralıya soruyor: “Sen de kimsin?”
O, birden durup
şaşkın şaşkın bakıyor
kurbağanın yüzüne:
“Bilmiyorum.”
Yeşil kurbağa viraklayıp, soruyor:
“Ne?
Adın yok mu senin?
Adını bilmeyen, kim olduğunu unutan,
aptaldır!
Aptal.”

Rengârenk çiçekle dolu kırlarda
kalmak istemiyor kınalı hayvan.
Hemen birilerine sorsun,
birileri ona söylesin istiyor,
kim olduğunu.

Aber dann
stört ein Laubfrosch seine Ruh
und fragt das Tier: „Wer bist denn du?“
Da steht es und stutzt
und guckt ganz verdutzt
dem Frosch ins Gesicht:
„Das weiß ich nicht.“
Der Laubfrosch quakt und fragt: „Nanu?
Ein namenloses Tier bist du?
Wer nicht weiß, wie er heißt,
wer vergisst, wer er ist,
der ist dumm!“
Bumm.

Auf der bunten Blumenwiese
will das bunte Tier nicht bleiben.
Irgendeinen will es fragen,
irgendeiner soll ihm sagen,
wer es ist.

„Dobro jutro, kobilo!
Dobro jutro, ždrijebe!
Zar vi niste životinje dvije
koje mi sliče?
Jer ja ni sam ne znam tko sam,
vrtim se amo, vrtim se tamo,
vrtim se tamo, vrtim se amo,
želim znati tko sam.“

„Maleni“, reče ždrijebe,
„tvoje kose na vjetru vijore
kao i moje.
No tvoje
malene nožice
su prekratke
a tvoje uši su
puno duže od mojih –
ne, neka druga životinjica si ti!“

